

Brandnetels

Brandnetels is de plek waarin u uw ei kwijt kunt over netelige kwesties of eerder verschenen artikelen.

De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten.

Reddingsaktie

Tijdens een fietstocht op 27 juni 1990 bij het dorp Ermelo, ontdekte ik rupsen op brandnetel langs het rijwielpad. Iets verder aan dezelfde weg trof ik ook een maaimachine aan, die precies de strook langs dat rijwielpad vakkundig probeerde te ontdoen van onvertollig 'onkruid', gras en brandnetels, inclusief 'mijn' rupsen. Als vlinderman ging dit mij toch iets te ver en ik fietste naar huis terug, haalde een grote kartonnen doos en keerde terug naar de plek des onheils. Zoveel mogelijk rupsen werden er van de brandnetels langs het fietspad gehaald. De totale opbrengst was 150 volwassen rupsen van de Dagpauwoog (*Inachis io*) en 19 volwassen rupsen van het Landkaartje (*Araschnia levana*). Een grote wriemelende massa met veel brandnetel.

Drie dagen later ging ik met mijn gezin op vakantie naar Sauerland. Goede raad was duur. Ik bracht 120 rupsen van de Dagpauwoog en drie van het Landkaartje terug naar een plek aan de Leuvenumseweg, waar ik zeker van wist dat daar niet gemaaid werd. De overige rupsen hingen al te verpoppen aan de bovenkant van de grote kartonnen doos. De doos werd open op het balkon gezet en wij gingen met vakantie.

Bij terugkeer op 8 juli waren alle rupsen verpopt en enkele reeds uitgekomen en weggevlogen. Een week daarna zegt mijn dochter Pauline: "Pa, zal ik die doos op het balkon maar omlaag gooien?" De schrik sloeg me om het hart.

- "Nee, nee, ik moet er eerst even in kijken."

- "Pa, laat mij die doos maar omlaag gooien, want ze zijn er allemaal al uit."

Toch ongelovig en controleren, ja, wat weet zo'n jongedame daar nu van? Ik liep de trap op en ja hoor, in de doos slechts lege poppen. Mijn dochter keek me verwonderd aan. "Ik zei het toch.", was haar reactie. Toen zei ik zacht, het enige wat me in zo'n netelige situatie nog kon paste: "Je hebt gelijk, zullen we de lege doos samen maar omlaag gooien?" Een glunderend gezicht van mijn dochter was haar dank.

G.P. van der Meulen, Ermelo

Sentiment

Met deze wil ik u meedelen, dat ik mijn donateurschap met ingang van 1991 beëindig. De reden zal ik kort omschrijven.

Ten eerste kom ik in het augustusnummer weer valse voorlichting tegen, betreffende Clossiana selene. Ik was van 't jaar in de Weerribben. In Ossenzijl telde ik 63 exemplaren. Ergens verder in een klein stukje moerasbos ben ik bij 150 exemplaren gestopt met tellen. Als je stil stond telde je zo twintig vlinders om je heen. Pyrgus malvae vloog daar ook volop, zeker honderd stuks.

Jullie spekuleren op het sentiment van de mensen die nog geen rhamni van brassicae kunnen onderscheiden.

De achteruitgang komt niet door die paar vlinders die gevangen worden. Waar zie je nog de bloeiende vegetatie en de onkruidbermen. Alles is kapotgespoten. De echte amateursentomologen zijn zeer zuinig op onze vlinders. En willen zij er een paar in hun verzameling bijvoegen, zij vangen hooguit twee exemplaren. Nu sturen jullie aan op een wetgeving, die net zo zot is als de vogelwet. En daar wil ik mijn kennis en gegevens niet meer aan verstreken. Waar blijven jullie als niemand meer iets doorgeeft? Met een paar jaar zie ik de amateur entomoloog weer aan de kant staan en betiteld worden als de slechtste die er zijn. Maar de meeste gegevens komen toch binnen van deze mensen.

Stop met gifspuiten en de vlinders zullen er wel bij varen. En vergeet niet de manier van maaien. En de Hollandse namen bevallen mij ook niet. Dat zorgt voor hopeloze verwarring. Een vlinder met drie verschillende namen is geen uitzondering.

A. van Tuyl, Muiderberg